

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2023-5** van:

A.

wonende te X,
verder te noemen: klagster,

tegen:

B.

kantoorhoudende te X,
verder te noemen: de mediator,
gemachtigde: mr. C, werkzaam bij D.

1. Procedure

1.1. Op 20 september 2023 heeft klagster schriftelijk beroep ingesteld van de beslissing van de Tuchtcommissie van 8 september 2023, verzonden op dezelfde dag (M-2023-4).

1.2. Namens de mediator is door zijn gemachtigde een verweerschrift, gedateerd 17 oktober 2023, ingediend.

1.3. Het College van Beroep heeft het beroep behandeld op de hoorzitting van 1 december 2023, waarbij klagster en de mediator, samen met zijn gemachtigde, in persoon zijn verschenen.

2. Achtergronden van de klacht

2.1. Geen bezwaar is gericht tegen de wijze waarop in de beslissing van de Tuchtcommissie de feitelijke achtergrond van de klacht is weergegeven, zodat ook in beroep daarvan wordt uitgegaan. In het kort gaat het om het volgende.

2.2. De mediator heeft de moeder van een 13-jarige jongen (en ex-partner van de echtgenoot van klagster, hierna: de wederpartij) en klagster (de stiefmoeder) bijgestaan in een kwestie over de zorg en opvoeding van deze jongen.

2.3. De mediationovereenkomst is op 16 augustus 2022 ondertekend. In artikel 3 (Vrijwilligheid) staat:

“de Mediation vindt plaats op basis van vrijwilligheid. Het staat elk der Partijen en de Mediator vrij om de Mediation op elk gewenst moment te beëindigen. De mediation eindigt met een gezamenlijke slotbijeenkomst; partijen verklaren zich hiertoe bereid. Hiervan kan alleen in onderling overleg worden afgeweken”.

2.4. Na de ondertekening van de mediationovereenkomst hebben twee bijeenkomsten plaatsgevonden, op 31 augustus en op 29 september 2022.

2.5. Bij e-mail van 11 oktober 2022 heeft de wederpartij meegedeeld te stoppen met de mediation. Hieraan heeft zij toegevoegd:

“De “idealen” die we tot nu toe besproken hebben, waar we het beiden over eens waren blijven wat mij betreft zo gelden.”

2.6. Bij een e-mail van dezelfde dag heeft klager (onder meer) aangedrongen op het houden van een slotbijeekomsst en het vastleggen van de inmiddels gemaakte afspraken. De mediator heeft in reactie hierop, bij e-mail eveneens van 11 oktober 2022, meegedeeld:

“Nu per mail de mediation beëindigd en de afspraak afgezegd is, kan ik niet anders dan dat bevestigen. Overigens, mochten jullie dat willen dan is een vervolgspraak zeker mogelijk wanneer jullie dat beide wensen. In het eerste gesprek heb ik uitgelegd dat er geen verslagen worden gemaakt, maar dat mogelijke afspraken tussen partijen en wanneer beide dat verzoeken, in een overeenkomst gezet kunnen worden. Afspraken gelden wanneer ze op papier gezet zijn en zijn ondertekend. Verder ga ik ervan uit dat wanneer partijen de mediationovereenkomst ondertekenen zij dit bewust doen en vervolgens de mediation van start kan gaan.”

2.7. Hierna heeft nog een e-mailwisseling tussen klager en de mediator plaatsgevonden. Alle e-mails zijn in cc naar de wederpartij gezonden. Deze heeft niet gereageerd.

3. Geschil in eerste aanleg en oordeel van de Tuchtcommissie

3.1. De Tuchtcommissie heeft de klachten van klager als volgt geformuleerd, waartegen in beroep geen bezwaar is gemaakt:

“Klager stelt dat de mediator in strijd met artikel 3 van de mediationovereenkomst heeft gehandeld door partijen niet uit te nodigen voor een slotbijeekomsst. Er heeft ook geen onderling overleg plaatsgevonden om af te wijken van deze afspraak. Daarmee is het mediationproces niet op een gegronde reden dan wel juiste manier geëindigd.

De mediator heeft zich evenmin gehouden aan artikel 9 van de mediationovereenkomst (Vastlegging van het resultaat van de mediation en tussentijdse afspraken). Hij heeft verzuimd de door partijen gemaakte afspraken (de idealen waarover overeenstemming is bereikt) vast te leggen en ter ondertekening aan partijen aan te bieden.

Ondanks herhaaldelijke verzoeken daartoe, is de mediator niet bereid geweest om deze gemiste stappen, het houden van een slotbijeekomsst en het vastleggen van de overeengekomen idealen, alsnog uit te voeren.

Verder voert klager aan dat de mediator het proces zeer slecht heeft geleid. Hij heeft verzuimd het proces te bewaken en heeft geen sturing gegeven daar waar nodig volgens de mediationovereenkomst. Volgens klager heeft hij hiermee in strijd gehandeld met artikel 2.3 van de mediationovereenkomst.”

3.2. De Tuchtcommissie heeft de klachten ongegrond verklaard. De Tuchtcommissie heeft daartoe, samengevat, het volgende overwogen.

- Door partijen niet expliciet uit te nodigen voor de slotbijeekomsst heeft de mediator niet helemaal overeenkomstig de afspraken in de mediationovereenkomst gehandeld. De mediator heeft echter niet in strijd gehandeld met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels) of het MfN-mediationreglement (hierna: het Reglement), omdat de mediator in dit specifieke geval heeft mogen afzien van het houden van de in de mediationovereenkomst voorziene slotbijeekomsst. Hij heeft zich tijdens de mediation gehouden aan zijn inspanningsverplichting van artikel 9 van de mediationovereenkomst om afspraken schriftelijk vast te leggen door dit in de laatste bijeekomsst aan de orde te stellen en met partijen te bespreken. Na de beëindiging van de mediation door de wederpartij was zijn rol als mediator ook beëindigd en bestond deze inspanningsverplichting niet meer.
- Het doel van een slotbijeekomsst is niet om, na de beëindiging van de mediation, alsnog te komen tot het schriftelijk vastleggen van afspraken, maar om, zoals beschreven is in artikel 7 van de mediationovereenkomst, partijen de

monitoringformulieren te laten invullen en die door de mediator te laten verzamelen. Aangezien het hier niet ging om een mediation na verwijzing door de rechtbank, was het invullen van monitoringformulieren niet aan de orde. Ook om die reden had het houden van een slotbijeenkomst geen zin.

- In zijn afsluitende mail heeft de mediator wel aan beide partijen nog een opening geboden om alsnog bij elkaar te komen, maar daar heeft de wederpartij niet op gereageerd.
- Dat de mediator geen verslagen van de mediationbijeenkomsten zou maken, heeft de mediator tijdens de eerste mediationovereenkomst kenbaar gemaakt en daartegen hebben partijen toen geen bezwaar gemaakt.

4. Het geschil in hoger beroep

4.1. Klaagster heeft beroep ingesteld tegen de ongegrondverklaring van haar klachten door de Tuchtcommissie. Klaagster werpt in het bijzonder de vraag op of de Gedragsregels en het Reglement prevaleren boven de bepalingen in de mediationovereenkomst.

4.2. De mediator heeft verweer gevoerd.

5. Het oordeel in hoger beroep

5.1. Bij de beoordeling van het hoger beroep staat voorop dat het hier gaat om een tuchtrechtelijke procedure waarbij het optreden van de mediator wordt getoetst aan de Gedragsregels. Niet ter beoordeling in deze procedure staat of de mediator de mediationovereenkomst is nagekomen, al kan die vraag bij de beoordeling of het optreden van de mediator zich verdraagt met de Gedragsregels wel van belang zijn. Ook de Tuchtcommissie is bij de beoordeling van de klachten terecht van het voorgaande uitgegaan. Het College van Beroep volgt klaagster dan ook niet in haar standpunt dat de bepalingen van de mediationovereenkomst prevaleren boven de Gedragsregels.

5.2. Het College van Beroep is het ook overigens eens met de ongegrondverklaring van de klachten door de Tuchtcommissie en de daaraan door de Tuchtcommissie ten grondslag gelegde motivering, die erop neerkomt dat het optreden van de mediator, ondanks het niet volledig naleven van de mediationovereenkomst, in dit geval niet leidt tot een schending van de Gedragsregels.

5.3. Dit leidt ertoe dat het beroep moeten worden verworpen, waarbij het College van Beroep opmerkt dat hij begrip kan opbrengen voor de door klaagster gevoelde teleurstelling over het resultaat van de mediation.

6. Beslissing

Het College van Beroep:

verwerpt het beroep van klaagster.

Aldus beslist op 17 januari 2024 door mr. E.J. van Sandick, voorzitter, mr. W.J. Kervers en mr. E. Schutte, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J. Boon, secretaris.

A handwritten signature in blue ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized representation of the name 'E.J. van Sandick'.

mr. E.J. van Sandick
voorzitter

Deze beslissing is per e-mail naar partijen verzonden op 17 januari 2024.